

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "W E" – Rekisteröintihakemus nro 10 763 795

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 4.8.2014 asiassa R 2305/2013-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hyväksyy hakijan yhteisön tavaramerkin rekisteröimiseksi tekemän hakemuksen
- velvoittaa SMHV:n ja vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 13.10.2014 – Belgia v. komissio

(Asia T-721/14)

(2014/C 431/66)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: L. Van den Broeck ja M. Jacobs, avustajinaan asianajajat P. Vlaemminck ja B. Van Vooren)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan periaatteista kuluttajien ja sähköisten rahapelipalvelujen pelaajien suojelemiseksi sekä alaikäisten sähköisen rahapelaamisen estämiseksi 14.7.2014 annetun komission suosituksen 2014/478/EU
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEU 5 artiklassa määrätyn annetun toimivallan periaatteen loukkaamiseen jättämällä viittaamatta sellaiseen perussopimusten mukaiseen aineelliseen oikeusperustaan, jossa komissiolle annettaisiin toimivalta kanteen kohteena olevan toimenpiteen toteuttamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu annetun toimivallan periaatteen loukkaamiseen, koska perussopimuksissa ei anneta komissiolle toimivaltaa oikeussääntöjen antamiseen uhkapelejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn vilpittömän yhteistyön periaatteen ja SEU 13 artiklan 2 kohdan mukaisen toimielinten välisen tasapainon periaatteen loukkaamiseen, koska komissio on sivuuttanut neuvoston 10.12.2010 antamat päätelmät ”Ulkapelejä ja vedonlyöntiä koskevat puitteet Euroopan unionin jäsenvaltioissa” (asiakirja 16884/10).
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaamiseen suhteessa jäsenvaltioihin.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu SEU 13 artiklan 2 kohdan sekä SEUT 288 ja SEUT 289 artiklan rikkomiseen, koska kanteen kohteena oleva toimenpide on tosiasialliselta luonteeltaan peitelty direktiivi. Kantajan mukaan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklaa on rikottu, koska komissio ei noudata lainsäädäntömenettelyä pyrkiessään rajoittamaan perusoikeuskirjan 11 artiklaan sisältyvää sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta.

Kanne 14.10.2014 – Aalberts Industries v. komissio ja Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia T-725/14)

(2014/C 431/67)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Aalberts Industries NV (Utrecht, Alankomaat) (edustajat: asianajajat R. Wesseling ja M. Tuurenhout)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan Euroopan unionin – joko unionin tuomioistuimen tai Euroopan komission edustamana – maksamaan Aalbertsille korvaukseksi sen oikeuksien loukkaamisesta sille aiheutuneesta aineellisesta vahingosta 1 041 863 euroa ja aineettomasta vahingosta 5 040 000 euroa tai vaihtoehtoisesti unionin yleisen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoman määrän, molemmat 13.1.2010 lähtien tämän kanteen johdosta annettavan tuomion julistamispäivään laskettuine hyvityskorkoineen, jonka määrä vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa kyseisenä ajanjaksona soveltamaa korkokantaa lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä, tai unionin yleisen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsomine korkoineen
- velvoittamaan Euroopan unionin – joko unionin tuomioistuimen tai Euroopan komission edustamana – korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut kantajan oikeutta saada käsitellyksi kohtuullisessa ajassa asiansa T-385/06, Aalberts Industries ym. vastaan komissio, jossa kantaja oli nostanut kanteen EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdystä komission päätöksestä K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 – Putken liittimet).

Kantaja toteaa, että oikeudenkäynti kesti neljä vuotta kolme kuukautta, vaikkei sen nostaman kanteen käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa olisi kaikki asian olosuhteet huomioon ottaen saanut kestää yli kolmea vuotta. Kantaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt vastoin perusoikeuskirjan 47 artiklan toista kohtaa, jossa unionin tuomioistuimille asetetaan velvollisuus ratkaista niiden käsiteltäviksi saatetut asiat kohtuullisessa ajassa, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaletta, jossa yksityisille tunnustetaan oikeus saada asiansa käsitellyksi kohtuullisessa ajassa.

Kantajalle on aiheutunut todellinen ja varma aineellinen vahinko siitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin käsitellyt kannetta loppuun kolmen vuoden kuluessa. Tämä vahinko muodostuu jälleenrahoituskuluista, jotka kantaja on joutunut suorittamaan pankkitakauksesta sen jälkeen, kun kanteen käsittelyaika oli ylittänyt kolme vuotta.